MAGAZIN Sportiv

Un pasionat colecţionar

Sportul este una dintre marile pasiuni ale secolului XX. Nu e de mirare, deci, că printre cei ce vin pe terenurile de sport, fie şi ca spectatori, întîlneşti mii de persoane care fac statistici sau colecţionează tot felul de „suveniruri" sportive : insigne, fotografii, tăieturi din ziare etc.

„Campionul" lor (cel puţin în ţara noastră !) pare să fie *Ion-Emil Lungeanu*, din Bucureşti, str. Rahmaninov nr. 4, care poate deschide o... expoziţie cu exponatele sale sportive. Un singur exemplu vă va edifica : colecţia de „vederi" cuprinde nu mai puţin de... 6 000 de ilustrate. Vă lipseşte poza unui recordman român sau străin ? Tov. Lungeanu o are. Vreţi un „instantaneu" de la Olimpiada din 1928 de la Amsterdam ? Tov. Lungeanu îl are. Şi mai găsiţi numeroase clasoare cu timbre sportive, insigne, ecusoane, cronicile meciurilor de fotbal de categoria A din 1946 şi pînă acum, rezultatele şi clasamentele diferitelor ediţii etc. etc.

De fapt „etc. etc." formează grosul colecţiilor sportive strînse cu migală şi pasiune de tov. Ion-Emil Lungeanu.

Primul român care a urcat Matterhornul!

In această vară va fi sărbătorită, cu un deosebit fast, la Zermatt, în Elveţia, ca şi la Cervinia, în Italia — aniversarea împlinirii a 100 de ani de la prima cucerire a Matterhornului (Cervinului).

Intr-adevăr, la 14 iulie 1856, *Edward Whymper*, cu şapte însoţitori, din care patru au murit în timpul ascensiunii, a reuşit faimoasa ispravă de a atinge vîrful solitar al acestei „piramide" înalte de 4482 m, care este Cervinul din Italia, sau Matterhornul din Elveţia.

Interesant de reţinut este că şi sportivi români au reuşit să egaleze performanţa.

Primul din cei care au încercat să „atace" Matterhornul, cu succes, a fost *dr. Vasile Steopoe*. In ziua de 29 august 1929 (deci acum 36 de ani), dr. Steopoe, însoţit de celebrul ghid elveţian *Otto Furrer*, a reuşit să urce pînă în vîrful Matterhornului.

Alpinistul român a obţinut această performanţă după ce, cu doi ani mai înainte, realizase un alt rezultat de valoare, ascensiunea Mont-Blancului.

prof. CAMIL MORŢUN

Zăpadă în plină vară

Noţiunile „vară" şi „zăpadă" sînt foarte îndepărtate una de alta. Nu însă şi atunci cînd te afli în vîrf de munte. Imaginea de faţă, surprinsă în munţii Alpi, cu prilejul recentului „Tur al Italiei", este semnificativă în această privinţă. Iată-l pe ciclistul Aldo Moser înfruntînd... nămeţii.

Ştiaţi că...

...fostul campion mondial de box la categoria *grea*, Joe Louis, şi-a făcut acum debutul ca... *pană ?* Să ne grăbim să risipim nedumerirea dv. El a devenit ziarist la Associated Press.

...Rosalind Dinn, campioană de dans pe gheaţă a S.U.A., la începutul acestui secol, e de părere că patinajul măreşte longevitatea ? Altfel nu se explică faptul că patinează în fiecare zi cîteva ore la Rockefeller Center, la cei 80 de ani ai săi !

...Charles Ezzard, fostul campion mondial de box la toate categoriile este un adevărat recordman printre „colegii" săi de la „grea" ? El a susţinut de-a lungul carierei 152 de meciuri, cîştigînd 126, dintre care 88 prin k. o.

...două echipe feminine de... fotbal care s-au întîlnit („amical", chipurile...) în localitatea La Quinte (Franţa) au refuzat bunele oficii ale arbitrului Daubias ? „N-avem nevoie de bărbaţi..." au spus ele... Emancipare exagerată, totuşi !

LEON VANDERSTUYFT VA RĂMÎNE NEÎNVINS!

• POVESTEA UNUI RECORD, SAU DE LA 25 LA 122 KM/ORĂ CU BICICLETA • ÎN SPATELE TANDEMULUI, MOTOCICLETEI ŞI... TRENULUI ! • VANDERSTUYFT ÎNCHEIE LISTA RECORDMANILOR

Omul a fost pasionat din totdeauna de găsirea soluţiilor pentru a obţine viteze tot mai mari, pentru a parcurge spaţiile în timp record. Pe plan sportiv, această dorinţă a creat un gen special de probe care deţin „capul de afiş" al unor întreceri atletice, cicliste, automobiliste etc.

In această privinţă ni se pare interesant să vă relatăm în cîteva cuvinte povestea unui astfel de record. Este vorba de recordul ciclist de demifond (antrenament mecanic).

Povestea lui este veche de 89 de ani. La 25 martie 1876 englezul Dodds stabilea pe pista de la Cambridge primul record mondial : 25,598 km. El realizase acest record cu ajutorul unor colegi care se schimbau succesiv la... trenă. Apoi, lucrurile au evoluat. Locul colegilor care să conducă la trenă a fost luat de tandem, tripletă, cvadruplletă, cvintupletă (biciclete acţionate de doi, trei, patru şi cinci concurenţi), de bicicletele acţionate cu petrol (un motoraş acţionat de petrol „sprijinea" efortul pedaleurului), motociclete şi — uneori — chiar de tren. In ceea ce priveşte ultima alternativă, recordul consemnat de istorie este cel al americanului Murphy în 1899 (pe o milă şi nu pe o oră) care a realizat pe o pistă de lemn 101 km pe oră. Şi recordurile s-au îmbunătăţit... In 1896 el a ajuns la 50,420 km (Tom Linton, Anglia), 1906 — 95,026 km (Paul Guignard, Franţa), 1924 — 107,710 km (Leon Vanderstuyft, Belgia), 1925 — 120,958 km (J. Brunier, Franţa) şi — ultimul — 14 septembrie 1928 — 122,771 km (Leon Vanderstuyft, Belgia) record realizat în spatele motocicletei. Lista se încheie aici, la recordul lui Vanderstuyft. De ce ? Pentru că acum cîţiva ani Uniunea Internaţională de Ciclism (U.C.I.) a adus serioase amendamente regulamentului acestor curse. Limitînd posibilităţile de tăiere a aerului de către motocicleta condusă de antrenor (aceasta era prevăzută cu paravane), steyerii (concurenţii) n-au mai putut obţine rezultate superioare alergătorului belgian. Şi astfel, după 37 de ani Vanderstuyft continuă să se mîndrească cu titlul de recordman al lumii !

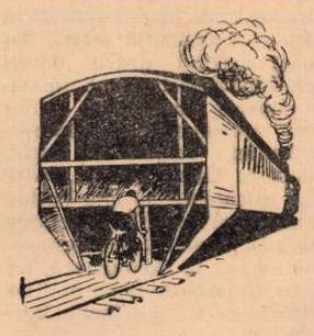

H. NAUM

P. S. Recorduri senzaţionale se înregistrează şi astăzi. Cicliştii ating viteze de 200 km la oră (dar numai pe un singur kilometru...) în spatele unor maşini speciale şi pe piste amenajate special. Ceea ce, desigur, nu poate fi comparat cu condiţiile în care a alergat Vanderstuyft.

Două „bis"-uri la „Lovitura de teatru"

Duminica trecută, la Braşov, după consumarea „loviturii de teatru".

Părăsim stadionul. Lume multă. Înghesuială. Maşini avansînd cu un metru pe minut. Convoiul suporterilor feroviari pare „generalul" din „Pădurea spînzuraţilor". Chipuri împietrite se îndreaptă spre gară, unde îi aşteaptă — ce cruntă farsă ! — „trenul de duminică".

Cîţiva „rapidişti" avansează aproape lipiţi de un autocamion. Şoferul scoate capul pe fereastră şi strigă :

— Fii atent, flăcăule ! Te calc !

— N-ai decît. Nu mai am ce pierde.

Şoferul izbucneşte în rîs.

Conduce un autocamion „Steagul roşu".

★

Luni dimineaţa, în gară. Pe peron, la „ziare", în frizerie, la „informaţii", la „înghe̦tată", în faţa panourilor cu „Plecări" şi „Sosiri", la „bilete de peron", peste tot, se simte că „trenul" lui „Tinel" Stănescu a rămas „pe roşu" la Braşov.

Intîlnesc un suporter feroviar, lucrător în gară.

— Ce-aţi făcut, Viorele ?

— Nu-nţeleg.

— Ieri, la Braşov...

— Apă de ploaie.

— ??

— Ascultă-mă pe mine. Am calculat toată noaptea Am pus „negru"-n faţă. Dinamo-Petrolul 0—0.

— Şi ?

— Dă ziarul încoace.

— Poftim

— Te „prinzi" greu. Dacă scoatem un 9—0 cu Crişul, dăm cu adevărat o „lovitură de teatru". Aia de la Braşov, apă de ploaie. Ascultă-mă pe mine. Campionatul continuă !

Zi-i rapidist, şi pace !

IOAN CHIRILĂ

Pregătirile pentru J.O. de la Mexic au început de pe acum. Şi nu numai pe plan tehnic, sportiv. Se fac diferite propuneri şi în legătură cu costumele pe care le vor purta la festivitatea de deschidere şi la cea de închidere, delegaţiile sportive din diferite colţuri ale lumii.

Şi nu se poate spune că, în această direcţie, pregătirile sînt mai puţin intense. Astfel, revista „Miroir Sprints" publică modelul pe care actriţa Dorothy Blanc îl preconizează pentru sportivele americane.

Poşta magazin

ION PIRLEA, TIMIŞOARA. 1. Din fiecare grupă a preliminariilor campionatului mondial de fotbal se califică pentru turneul final o singură echipă. 2. Golaverajul contează şi... nu contează în stabilirea echipei care va juca în

turneul final. Dacă două (sau mai multe echipe) dintr-o grupă se află la egalitate de puncte se joacă un meci de baraj între ele, neţinîndu-se seama de golaveraj. In ipoteza însă că nici meciul de baraj, care poate avea prelungiri, nu rezolvă problema, aducînd un rezultat de egalitate, atunci intră în acţiune golaverajul general. Dacă egalitatea persistă şi în cazul acesta se procedează la tragerea la sorţi.

M. N. SAINAR, PLOIEŞTI. Dintre „spectacolele comentate" am ales următoarele :

PRIVEŞTE ÎNAPOI CU MÎNIE (la cei ce-şi lovesc adversarul).

CENTRUL ÎNAINTAŞ A MURIT ÎN ZORI (Ne pare rău ! avem însă un „pitic" grozav).

CEL MAI MARE SPECTACOL (Credeţi c-o să-l vedem la un meci de fotbal).

O STEA CADE DIN CER (Şi Progresul Alexandria din... C).

NICOLAE CONEA, Tecuci. Aveţi memorie bună: într-o vreme, acum 12—14 ani, Titus Ozon a jucat la Dinamo Braşov. In categoria A el a mai activat la Dinamo Bucureşti, Rapid şi Progresul.

VICTOR DAMASCAN, BUHUŞI. 1. In preliminariile C. M. de fotbal din 1958 ţara noastră a fost în grupă cu Iugoslavia şi Grecia. S-a calificat Iugoslavia. In 1962 România n-a participat la preliminariile campionatului mondial, 2. Cel mai lung meci

de box, disputat însă după vechile regulamente, a fost cel dintre Andy Bowen şi Jack Burke, desfăşurat în anul 1887. El a durat 110 reprize. Ştiţi care e... poanta ? Cei doi boxeri s-au bătut degeaba, la sfîrşitul celor 110 reprize arbitrul dictînd meci nul !

OTTO BIRICZ, CAREI. 1. Oraşul Sf. Gheorghe n-a avut niciodată echipă de fotbal în categoria A. Cu un „B" nu s-ar mulţumi cei din Sf. Gheorghe ? 2. Ne rugaţi să publicăm clasamentul campionatului republican de juniori întrucît în momentul de faţă **„noi careienii găsim mai multe satisfacţii în echipa de juniori decît în echipa de seniori".** Parcă numai dv. ? Mai sînt şi alte echipe care se pot lăuda mai degrabă cu juniorii decît cu seniorii. In seria a 8-a a campionatului republican de juniori Recolta Carei cu 16 victorii, un meci nul şi o înfrîngere a ocupat primul loc la egalitate de puncte (33) cu Crişul Oradea dar cu un golaveraj mai bun: 73:5. Să amintese şi punctajul şi golaverajul realizat de seniori sau să fim... discreţi ?

ION POŞTAŞU

desene de : NEAGU RĂDULESCU

CÎND NU EŞTI BUNĂ GOSPODINĂ...

Yvonne Varestier din Paris a introdus în mîncarea de prînz a soţului ei — Maurice — un somnifer puternic, pentru a-l împiedica să meargă după-amiază la stadion. Ea avea motive serioase : era ziua ei de naştere. Nefiind însă, se pare, o gospodină prea pricepută, Yvonne a întîrziat cu masa astfel că soţul ei a mîncat şi a plecat în grabă la stadion.

Spre surpriza şi îngrijorarea soţiei, Maurice n-a lipsit numai după masă ci şi toată noaptea !

Ce se întîmplase ? Somniferul a început să-şi facă efectul în metrou. Omul a adormit buştean, a fost dus pînă la capătul de linie iar de acolo, crezîndu-se că este beat a fost transportat la poliţie şi lăsat să doarmă pînă cînd s-o trezi.

Maurice i-a spus a doua zi soţiei sale : „Cel puţin am visat ceva extraordinar despre... fotbal".